

Vårtecken!

Brevet behövde frimärken.

Pressbyrån var stängd.

Det närmaste var Hemköp.

Vad som gör ont i ryggen handlar om skulderbladen. Där vingarna sitter annars.

Som vanligt 😇

Vad som är återkommande är det som är bekräftat. Valet. Bestämt.

I relation till allt. Och då menar vi allt.

Säger Gösta och Astrid i kör.
Tänk den vackra stämman då!

Eller ännu bättre. Gör som jag.

Känn den 🌸

Folk kommer att säga.. Du är så förändrad!

Vadå jag är bara mig själv 😊 Som jag alltid inte brukade vara. Men trodde. Förstår du?

Inte?

Det är starkt rekommenderat.

Haha.. Verkligen.

Lysande.

Genial planen.

Den största kupen någonsin.

I världshistorien!

Lev den drömmen i baklås.

Då får du fan bete dig lite Vanhedigt emellanåt. Du måste.

Annars går det inte.

Tänd ljuset! Ficklampan!

Harry!!!

..Så hur känner jag mig nu då? Precis nu? Hur du inte min röst? Jo jag hör! Hej Birgitta!

Hej!!! Vad härligt! Du gjorde det! Schabbla inte bort det här nu. Haha nej! 🌞

Tack Doris! 💖🙏💖

Folk bråkar över pengar. Som inte finns. Det är ju bara möjligheter eller inte. Men basen i det hela är ju alltid känslan. Annars får det kvitta. Inget kvitto ens på det.

Obekräftat lämnar vi det. Ah...

Sirener utanför pappa precis nu.

När jag bara för första gången kunde känna utan att säga.. jag är fri 🕊️

Jag säger ju det. Våren kommer 🌸

Vad är jag fri ifrån egentligen då?

Stress.

I relation till motstånd.

Skuld till livet som helhet.

Given till mig. För min utvecklingsskull.
Så mina osynliga vingar nu vuxit ut.

Jag går förbi Korskyrkan nu. Jag har 8 kronor i mynt. Om jag lägger dom i kollekten. Så dör Satan.

Let's do it!

..för många år sen så hörde jag någonstans att en kvinnas ansikte är aldrig så vackert som i smärta. Det stämmer ju inte alls. Men det kan ju bli lite nära kanske i njutning ibland.. ansiktsuttrycket alltså.

Ha en fin dag 🌸💖🕊️

Alla syskon. Tid är en illusion.
Så vem kom först? Vem stannar längst?

Assa.. Asså. Lås.

Inspireras av allt. Du har en skugga.

Du är lju. Bara 😊

Jag har inga föräldrar att tala om något som händer för. Det har ingen efter utflytt.

Egentligen.

Men gläds åt uppmärksamhet i relation till källan. Som falskt bekräftas i det materiella.

Även om alla är snälla och så 😊

Kärleken har ingen identitet.

Så låt den vara fri.

Med dina vingar. I säkerhet.. utan att vingla.

För mycket 😊💖

Det är OK. Att älska och sakna. Samtidigt..

Det kallas för längtan.. och får aldrig ta slut.

För då är det över.

Så är det bara.

Längtan att leva. I olika grad. Baserat på sin egna ödmjuka eller dömande uppfattning i relation till sig själv.

Ljus, mörk eller nyanserad.

Jag är ljus! Totalt. Ansträngnings fritt.

I fred. Och harmoni.

Med mig själv.

.. jag skulle kunna sova middag här i halv blöta gräset vid Kroppkärrens-sjön.

Jag trivs bara.

Men är värd all kärlek och värme tillsammans med mitt livs kärlek.

Och vi bor fint.

Nära naturen. Men inte i den.

Vi är djur. Ibland. Men spirituella varelser.

I kärnan utan distans.

Horan. Hon ger bort allt.

Allt hon är.

För motsatsen till frihet.

I äcklets träsk.

Vad hon behöver är kärlek.

Kanske aldrig mer sex.

Denna livstid.

Ooo... Det där var mörkt.

Bäcksvart.

Och då sitter jag såhär just nu:

Förstå den känslan.

Förlåt den.

Önska den väl.

Men håll den på avstånd.

Tills den dött. Och återfötts.

Sig själv ren igen.

Tjejer som omedelbart tänker på sex när en man möter henne med ett leende på en promenad fastnade troligtvis med huvudet på väg ut från sin mamma. Vissa 50 år idag.

Ingen kvinna.. än.

Idioten behövs. I kontrast till stjärnan.

Gör den inte ansvarig bara. Då styr satan världen. Igen..

Jag kom precis innanför dörren. Från promenaden till stan.. och det kändes precis!
Som att jag kom hem till mormor.

Nu ska jag köpa en öl.

Ta en snus.

Och äta lite chips.

"Det går så bra så!" - Doris

Magisk söndag 💕🐙

En sån som mig skulle kunna starta någon av de klassiska Jönssonligan nu.

Men varför det? Jag lever ju den senaste 😊

Skulle någon kvinna störta in här i dagarna skrikandes: TA MIG!!!!

Så skulle jag säga: Nämen snälla hur mår ni egentligen? Vill du ha macka med snus på?

Sitt ner för guds skull. Jag ska sätta på en CD här med mixat förvirring på hög volym ska vi se.. ja. Ja. Visst så ja. Så ja..

Nej. Inte äta kudden. Nej nej..

Ja. Det.. nämen snälla vännen? Har du kissat på dig? Du får låna kläder av mig.

.

Ja. Som ni hör där befinner jag mig.

Själv då? Bra på jobbet? Bilen går bra och så vidare? Frun är from och barnen atletiska ja. Mycket väl. UnderBART! Hahaha..

Eller hur Niklas!

Jag älskar dig 🌸

Du är ju för helvete Povel-Vreeswijk-Gösta-Gustavsson-Deluxe för fan!

”Ursäkta mig damen! Res på er!”

Hur är det med Magnus då? Den gamle trummisen.

Jag åt franska med löjrom och ägg rill frukost idag. Samtidigt tänkte jag på han och Sofie insmorda i olivolja på Gladiatorerna. Det vore nåt det.

När dom ska över hindret med pedalerna så är det Micke som får ta i och cykla över båda samtidigt som bara hänger där. 200 meter långt. Och han har bara fått äta bruna bönor i en vecka nu klädd i vita linnebyxor.

Succé!

Gott ska gott ha. Så är det bara.

Vi ses 🇪🇺

Äh vafan! En snus till va.

..kroppen är neandertalaren. Som gör sin röst hörd. Det behöver vara så.

Annars fattar vi inte. Som när jag var liten. Kanske omkring 5 år ca. Då jag frågade min mamma om plattan var varm? Hos svarade att jag skulle testa. Jag gjorde det och brände mig. Det är väl sådär föräldraskap.

Jag lärde mig att lära mig genom att göra fel dock. En klunk lava är ju inte nödvändigt om man säger så.

Det känns som att jag druckit 5 starköl nu. Och detta är en ännu ej urdrucken 3,5:a. Så är det när man är hemma. Annars försöker man dricka sig dit. Och kommer faktiskt hem tillslut. Men tappade sig själv på vägen. Det är ju synd. Då blir man ledsen. Ledsen i ögat.

Eller hur Doris. Som lillkillen..
Som inte fick vara med och sparka boll.

Men som fick hela godispåsen av Alfons.

Det var fint gjort.

Det gör ont. Kärleken. När den är som vackrast.

Jag känner mig lite som lillkillen nu. Men också som Alfons. Som ger mig själv vad som behövs. Där jag befinner mig.

Utan dig. Mitt livs kärlek.

Dubbla snus och en öl nästan..

Och jag är hemma. Som hos mormor.
Men utan dig. Det är inge vidare.

Men jag gläds ändå.

När jag tänker på hur fin du är

Och längtar..

Och hoppas..

Att du vill vara min vän.

.. som.

Vill hålla mig i handen kanske?

Det är jag värd.

Högsta pris.

För ett jobb utan dess lik.
Infekterat var det. Ja..

Men nu är det friskt.

Släpp fångarna loss!

Nu är det vår!

Kronofogden kom hit häromdan.
Den 26:e ska jag vara härifrån säger dom.
Jag har inte pengar att flytta. Eller någonstans att ta vägen.

Men det löser sig.

Så länge jag litar!

På kärleken

Det kom en kvinna och satte sig hastigt bredvid mig på bibblan förut. När jag gick därifrån så satt hon ensam längst in på det stängda fiket. Jag log mot henne i sympati. Tänk om det räckte för att ge henne vad hon behövde idag. Tänk om ett 'Hej!' Hade kunnat stoppa något.. jag kände så.

Genom att jag tänker på henne nu. Så hjälper jag henne. Även om hon inte vet om det. Det spelar ingen roll. Bara hon mår bättre.

- Men oj! Hur såg hon ut?

Hon var jättefin

Jag lade händerna på hjärtat nu. Sen sa jag:

'Jag önskar att du finner kärlek inom dig. Jag önskar att du släpper på allt som varit. Och tar emot allt det du är värd'.

Det är inte religiöst. Det är mänskligt.

Och funkar.

Distans är bara en illusion.

Allt är kärlek. Hela tiden.

Det tidlösa är den där lilla stunden efter utandningen.. när man bara känner utan vad som krävs för att leva. Men som löser sig automatiskt. Ganska så snart.

Lev där.

Och allt blir bra. Blir bättre..

Än nånsin

Förlåt oss alla. Vi visste inte vad vi gjorde.

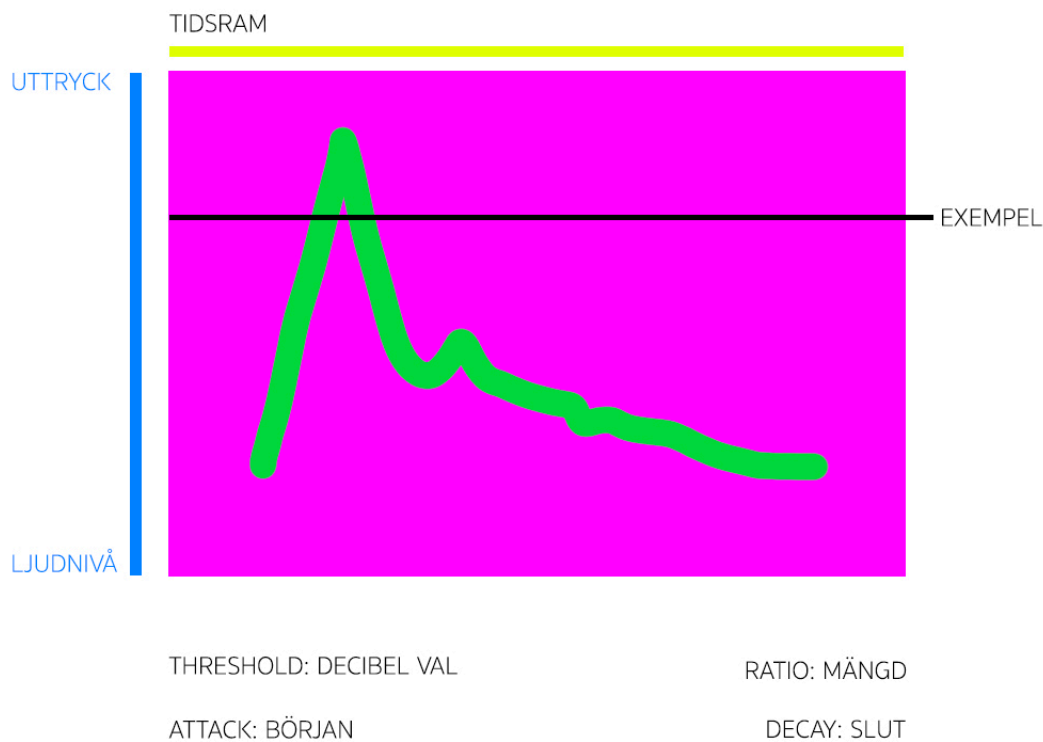
..inga pengar? Vart fick du ägg och löjrom ifrån då? En vän.

En av de bästa.

Låt mig avsluta detta nu med att förklara hur en kompressor fungerar i musik sammanhang..

Det kommer få saker att klarna endel för all utan månadsfaktura.

Som ni kan se så finns ett uttryck som representeras av den gröna vågformen. Den är ej konstant utan närmar sig sitt maximala uttryck (transienten) som är toppen av sig själv. Sedan avtar uttrycket och når sitt slut. Detta sker inom en given tidsram som handlar om en given tid i relation till uppfattning. I detta fall kan vi fantasera att detta är någon som ropar 'Hej!'. Det sker alltså något så när ett andningsljud strax innan själva H:et och E:et är själva toppen av uttrycket. Så kanske man svajar lite där på slutet i nervositet. Eller i skratt kanske. Tidsramen för detta handlar då om ms. Millisekunder. En kompressor är en moderator. Som förhindrar uttryckets egna maximala potential. Som exemplet visar så klipps transienten av vid en lägre nivå än naturligt. Och på så vis mattas uttryck av. Det blir helt enkelt inte lika uttrycksfullt. Så kan man önska ibland. Men justeringarna gällande 'Attack' och 'Decay' bestämmer när kompressionen skall inträffa. Och avslutas. Man bestämmer alltså med kontroll, vart kompressionen skall ske. Man kan även välja en lägre exempelnivå som matchar en önskad förstärkning av transienten. Och så "smäller" det lite extra gällande själva E:et. Ration är som en procentandels väljare som sätter en önskad nivå av hur mycket som skall förstärkas eller tonas ned i relation till tröskeln efter angiven tidsram i millisekunder. 'Attack' samt 'Decay' går alltså i sidled för att precisera funktionen i relation till tröskeln och ration. Detta är funktionen hos en antidepressiv drog. En hämmare. Som håller nivån stabil i förhållande till upplevelse. Känslan alltså. Man hamnar på en trygg men avtrubbad nivå. På bekostnad av att uppleva så mycket och så klart som möjligt. Jag presenterar detta i form av en ljud kompressor. Men vad är en känsla då? Jo vibration i rörelse. Energy. In motion. = Emotion. Vi kan fly för evigt. Vi kan stänga av för att orka med. Eller så släpper vi allt fritt och låter saker och ting göra sig hörda. För att bli berörda. Och kan då lämna det som varit. Något vi inte tror på. Då vi aldrig testat. Ärligt.

Vad jag har skapat. Allt mitt uttryck. Var tvunget att ske på sättet som det gjort. Om jag hade försökt publicera allt detta. Genom en förläggare? Så hade den agerat dömande moderator troligtvis. Inte som förstärkande funktion. Varför? Därför att de flesta vill inte uppleva sanningen. Tror dom. Tänker dom.. Men önskar ingenting annat. Men har så mycket annat att göra i livet. Som att underhålla sin egen fångenskap inom sig. Så då väljer man att istället lyssna på en funktion. Som är rationell och logisk. I syfte att tysta. Och döva. Det vi behöver. För att få samhället att fungera. I relation till vansinne. Som ett samhälle i dömande energi är vilket blockerar allt vi egentligen önskar oss. Men som lönar sig för affärer. Då folk konsumerar för att "må bra". Tillfälligt. Och nöjes sig med en halvdan känsla. I egen förtryck. Men skyller på andra. Och tar denna kontrollerande drog istället. För att få det att fungera. Ansvarslöst.

Känslan utan rättfärdigande försvinner. Direkt. Men finns i lager av ilska och sorg. Som behöver gås igenom. I förståelse. Som leder till förlåtelse. Och därmed fri.

Vi gillar ju alla luft. Så luftigt som möjligt!

Så det blir enkelt att se människans emotionella inre värld som bor i ett palats men som inte mår bra. Panoramafönster. Massor med vitt. Ljus och luftigt.

Men som har ett tryck inom sig. Som behöver ventileras. Och då uppskattar människan vad den har naturligt. Och söker inte efter så mycket mer gällande det materiella. Den kan fortfarande förundras och häpnas över miljöer. Som inomhus. Men inte som en nödvändighet totalt annars får den panik. Paniken härstammar från försummelse. Av den egna kärleken till sig själv. En bedövande konsumtion som tex en stor mängd alkohol? Släpper uttrycket fritt! "Min pappa var elak mot mig när jag var liten!".. Men som håller kvar vid rättfärdigandet då kognitionen (medvetenheten) även blir bedövad den med. Och där har ni livet. I sin helhet. Om och om igen. Historien upprepar sig. Tills vi lär oss. Att vi inte har så mycket att lära. Utan att inifrån och ut känna oss kära. På egen hand. Som kopplar oss samman en dag. Med en annan hand. Och kanske en puss och en kram också.

Snilleblix! Wow vad smart. Ja.. Jag har en hjärna. Som jag använder. Den använder inte mig. Jag lever med kärlek i fokus. Som finns i mitt hjärta. Där jag tillåter det att tillfälligt smärta. Typ som att fjärta.

Värre än så är det inte. Vi vill alla känna så mycket som möjligt. Och tror oss göra det i sorg. Om och om igen. Vilket i grunden blir otacksamt i relation till ett underbart liv. Men som egentligen handlar om en missuppfattning. I kärnan av vad vi är. Som talar för att vi inte skulle vara välkomna, att vi inte skulle vara älskade. Men det är du kära vän. Men du får vad du förtjänar. I relation till din egen uppfattning. Som du lägger ansvaret åt sidan med. I ursäkt och beskyllning. Det är dags att mogna. Och låta detta ske. Det behöver inte ta mer än ett år. Det är ingenting det. Som ett långt utdraget "Hej!". Som du tillslut blir så glad av att höra. Vilket är ditt hjärta. Som äntligen blir sett och prioriterat. Som så bör. Eftersom utan ditt nästa hjärtslag.. Så kan du inte andas. Kärlek först. Alltid. Det är inte sex. Kärleken är fri. Att bara vara. När vi slutar bråka med den. I självförsvar och själv-sabotage. Vilket handlar om medvetenhet. Och förändring. Som vi ej bör rädas över. Då den ger oss allt. När den negativa uppfattningen lämnat oss. Av egen maskin.

Jag vill! Jag kan! Ingenting är omöjligt. Så säger vi. Alltid. Och låter oss ljuda. I relation till oss själva. Annars sviker vi oss. Och det ska göra ont. Annars jävlar.. Demoniskt. Destruktivt. Det är inte givande. Som kärlek är.. / Leo

PS. Exemplet. Den svarta randen. Kan vara en traumatisk händelse. Som ett övergrepp
tex. Eller ett "Håll käften" eller "Jag har inte tid". Men det kan även vara. Jag lyssnar och
ger dig tid. Men i själva verket inte är där.. Känslomässigt.

Vad lär vi oss av det?